

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inzerate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 10.

V Ptuj v nedeljo dne 17. maja 1903.

IV. letnik.

Naprednjaki!

Kakor smo na drugem mestu poročali, je zadela mesto Slovenski Gradec velika nesreča, ker je pogorelo več kakor 75 poslopij. Prosili smo za podporo teh revežev. Naše uredništvo sprejme tudi najmanjši dar in bode skrbelo, da ga dobè najubožnejši od teh siromakov v roke. Kdor je usmiljen, bode tudi usmiljenje dosegel!

Konzumno društvo v Vitanju.

Dne 5. t. m. se je pred celjskim okrožnim sodiščem odigrala žaloigra, kakor smo jih v naših krajih že več doživeli in kakih še žalibog imamo več pričakovati.

Po nasvetu duhovščine, posebno tedajnega gospoda župnika, državnega in deželnega poslanca Žičkarja se je ustanovilo v Vitanju leta 1899 konzumno društvo pod naslovom „Kmetijska zadruga“. To društvo je poslovalo do 12. oktobra leta 1902. Ta dan je prodala zadruga vse svoje blago in vso svojo upravo komiju Moletu. Mole pa je prebrisana glavica, seveda za sebe, zato je hotel pri tej kupčiji zadrugo goljufati. Nato se je prodalo vse, kar je imelo še količkaj vrednosti vitanjskemu trgovcu Vodušeku za 1800 K.

Ob tej priliki je prišlo sodnji na znanje, da se je zgodil pri zadrugi popoln polom.

Končno stanje zadruge je sledeče: Imetek zneso: 1. Skupilo za prodano blago 1800 K. 2. Tirjatve iz-

terljive in neizterljive 1805 K. Še ne vplačani deleži združnikov 1129 K, toraj ves imetek skupaj 4734 K. Temu imetku stoji nasproti: 1. Dolg, katerega ima društvo v Vitanju, ki zneso 19370 K 29 vinarjev. Dolg na blagu 2673 kron 55 vinarjev. Skupaj toraj zneso dolg 22 tisoč 43 kron 84 vinarjev. **Izguba toraj zneso 17.309 K 87 vinarjev.**

Ko je prišlo sodnji to na uho, je tožil državni pravdnik (štatsanwalt) 7 kmetov, trgovskega pomočnika Moleja in Karola Seliškarja, revizorja „Gospodarske zveze“ v Ljubljani, kateri je bil od zveze poslan, da bi knjige in račune tega društva pregledal. Ker imamo na Spodnjem Štajarskem še več takih konzumnih društev, katere stojijo ravno tako na klerikalni podlagi, kakor umrlo društvo v Vitanju, hočemo si to sodnijsko obravnavo malo bolj natanko ogledati.

Pokazati hočemo kmetom na podlagi te obravnave, kaj je njemu pričakovati od klerikalnih konzumov.

Pri obravnavi je bilo kaznovano vseh sedem obtoženih kmetov, tisti pa, kisote kmete zapeljali, tisti, ki so ta konzum vstanovili, tisti so se pravočasno od konzuma odstranili, češ, kmet, zdaj pa le sam pojej to kašo, katero smo ti mi zasolili!

Sedemnajst tisoč 309 kron, to je lep denar in plačati ga bodejo morale žuljeve kmečke roke! Ta nesreča zadene vitanjske kmete tem ostreje, ker je večina od njih že zadolžena in ker so vsi ti reveži pričakovali, da bodejo postali po tem konzumu kar čez noč bogati.

Prijazen trg Vitanje ima mnogo poštenih trgovcev, kateri so živeli že iz davnega v popolni slogi s kmetom, čeprav je bil ta Nemeč, drugi Slovenec. To mirno

življenje pa seveda ni ugajalo klerikalcem, bilo jim je trn v peti in radi tega so sklenili, ta mir skaliti, da bi potem dobili več klerikalnih podvržencev. Tedajni župnik v Vitanju deželni in državni poslanec Žičkar in njegova dva kaplana so sklenili, kmete osrečiti s tem, da so začeli raznašati po fari vest, da je za Vitanje in okolico konzum jako potreben.

Predsednik tega društva zapeljani kmet Poklič je podal pred sodnijo jako zanimivo sliko, kako se je ta konzum ustanovil. Poklič pripoveduje, da je Žičkar sklical leta 1899 kmete iz okolice na nekak shod, ter predlagal, naj se ustanovi konzum. Poklič je povedal odkritosrčno, da je imel on že tedaj pomisleke, češ, Bog vè, kako bo šlo s tem konzumom, a župnik Žičkar je kmetom vse mogoče obetal, ter jim rekel, da bodejo lena papirju in je še pristavil: „Saj imamo posojilnico, saj je ona zato tukaj, da bo dala denar“. In tako so se dali kmetje pregovoriti in vstanovilo se je društvo. Sestavil se je odbor in tukaj se zopet vidi, kako zvite butice so klerikalci, v odbor so se po klerikalnem uplivu zvolili sami taki možje, kateri so vseskoz neuki, kateri niso nikdar ali pa samo redko kedaj obiskali šole. Seveda, take odbornike so si klerikalci želeli, ker so jih potem lažje imeli na vrvi. Dokaz za to je jako lahek! Odbornik tega društva Brodej je povedal, da je hodil 2 leti po enkrat na teden v šolo, toda pisati se takrat niso učili. Jeseničnik sploh ni hodil nikdar v šolo, ko so ga zvolili v občinski zastop, naučila ga je žena ime podpisati. Odbornik Gornjak ni nikoli videl šole od znotraj. Odbornik Stimulak je šel šestkrat v šolo. S temi seveda so bili klerikalci zadovoljni, ker so z njimi delali, kar so hoteli. K temu še nam je omeniti, da so še poslovdji tega društva delali s temi kmeti in z njihovim denarjem in blagom, kar se jim je poljubilo. V par letih obstanka konzuma je bilo pet dvomljivih komijev za poslovdje, nekaj časa celo trgovski učeneč!

Predsednik konzuma Poklič pripoveduje nadalje

Slovenji Gradec v plamenu.

Strašna vest se je raznesla zadnjo nedeljo po Spodnjem Štajerskem. Prijazno in lepo mesto Slovenski Gradec je bilo v plamenu. Skoraj tretji del mesta je upepeljen. Ob 1/3 popoldan je nastal ogenj v hiši neke Požgane v cerkveni ulici. Plamen se je dvignil nad streho in v par trenutkih je bila tudi cerkev tik te hiše v plamenu. Kar se je potem zgodilo, se ne da popisati. V četr uri je bila cela cerkvena ulica, v kateri so bile hiše skoraj brez izjeme pokrite z lesenimi ploščicami (sindelnom), v ognju. Stanovalci teh hiš še niso imeli niti toliko časa, da bi rešili iz hiš svoje najpotrebnejše imetje. Vsak je bil srečen, da mu je bilo vsaj mogoče, rešiti svoje življenje. Nekteri so znosili svoje dragoceno pohištvo na ulico, da bi jo obvarovali ognja, toda kaj je to vse pomagalo, ko pa je bil ogenj tako grozovit, da je kar na ulici zgorelo. Požarna bramba je bila napram temu velikanskemu ognju popolnoma brez vsakega upliva. V cerkveno ulico ni mogel nihče. Zgorelo je 47 hiš in k njim spadajoča poslopja. Škoda znesla 702 tisoč kron. Pri požarnem medsebojnem zavarovalnem društvu v Gradcu je bilo od teh hiš 29 za 120 tisoč kron zavarovano. Nekteri od pogorelcev so zavarovani pri drugih podjetjih, toda vsi tako nizko, da zavarovalnina niti deseti delj škode ne bode pokrila. Zgorelo je tudi mnogo živine, blaga,

sodišču tako-le: „Pravila društva so nam g. župnik Žičkar, pač prebrali, pa jih nismo prav nič zastopili. Župniku smo tudi prepustili vodstvo in denar. Pro poslovdja (komi) Lakner je bil ves dan pijan. Njegov naslednik Pirnat je tudi samo pil. Z njim je prišel Švab, ki je bil še slabši. Delali so po svoji volji, naročali blago in prodajali po svoje. Fature sem pač včasih gledal, pa nisem nič zastopil. Ko tega odbornika predsednik vpraša, zakaj niso na povedali konkurza, ko so videli, da so zabredli v take velikanske dolgove, je Poklič odgovoril: „Konkurza. Ko pa ne vemo, kaj je to!“

Brodej je izpovedal dobesedno: „Zdi se mi, da sem načelnikov namestnik. Žičkar so rekli, da se ne bo nič hudega zgodilo!“ Na vprašanje predsednika sodnije, ali ni poznal svoje odgovornosti, je odgovoril: „Kako bom odgovoren, ko se pa nič ne spoznam v take reči!“

Blagajnik (kasir) Janežič je povedal, da nikoli videl ključev od kase, tudi nikdar ne denarja. Nato ga vpraša državni pravdnik (štatsanwalt), kdo da je pravzaprav kmetijsko zadrugo potreboval. Janežič na to vprašanje vsklikne: „**Mi kmetje že ne!**“ Na račune se nič ne spozna, on ne ve kaj je bilanca konkurza i. t. d. Vsega tega nam je duhovščina kriva, Žičkar nas nikoli niso vprašali!“

Jos. Gornjaka vpraša državni pravdnik: „Kako ste spolnovali svojo odgovornost kot odbornik?“ Nato reče Gornjak: „Nič nisem vedel, ko vsega nič vedni bilo, sem od drugih zvedel!“

Odbornik Jernej Jevnišek: „Kako ste skrbeli kot odbornik?“ Jevnišek odgovori: „Kako bom skrbel, ko sem pa tako daleč proč doma. Žičkar je kriv, da smo društvo naredili, ki ga nismo nič potrebovali. **Jaz sem rajše drugje kupoval kjer je bilo cenejše in bolj pošteno!**“

Matija Stimulak se je zelo hudoval nad Žičkarjem in konzumom, češ, da on do poloma

mного pridelkov in živeža. Mesarju Marthu je zgorelo na primer 1600 kron gotovega denarja. Več kakor pol milijona kron škode ni pokrito z nikako zavarovalnino.

Dne 12. t. m. v jutru je prišel na lice mesta c. k. cesarjev namestnik. Prinesel je s seboj kot prvo pomoč blizu 5 tisoč kron in obljubil še daljno podporo. Popoldan je prišel tudi deželni glavar. Tudi ta je prinesel podporo v denarju. Presvitli cesar je takoj, ko je dobil telegram o tej grozni nesreči daroval 10 tisoč kron.

Več kakor 20 požarnih bramb je celo noč od zadnje nedelje do pondeljka gasilo in tem se je posrečilo, da so ogenj vsaj omejili in zabranili, da ni celo mesto zgorelo. Pokazalo se pa je tudi, da ima človek v veliki nesreči tudi prijatelje, o katerih prej niti slutiti ni in sicer take prijatelje, kateri celo žrtvujejo svoje življenje, da bi pomagali svojemu bližnjemu.

V neki hiši, ki je bila že popolnoma v plamenu, je bila zaostala deklica. Nihče, tudi požarni brambovci se niso upali v hišo, ker je bilo vsaki trenutek pričakovati, da se bode podrla. Kar skoči mlad mož, Kotnik se piše ta pogumni uslužbenec neke večje trgovske hiše, v goreče poslopje in kmalu je prinesel sam ves obnemogel od vročine in dima na rokah deklico, katera je bila sicer malo obžgana, a vendar bode ostala pri življenju.

sploh ni vedel, da je pri konzumu. Ta mož pa je bil celo načelnik nadzorstva! Kdo ga je volil, kdaj in zakaj, o vsem tem nič ne ve. Tudi podpisal ni nikoli nič, njegove podpise so ponarejali!

Tako govorijo odborniki tega društva!

Sicer se nam ni čuditi, da ni nobeden upnik tega društva zahteval konkurza, ker so si gospodje vedeli pomagati. Ubogali so namreč župnika Žičkarja in segali prav globoko v posojilnično kaso in to tem ložje, ker so bili v načelstvu posojilnice deloma tisti udje, kakor pri zadrugi.

Že ti prizori kažejo popolnoma, kako so ravnali klerikalci s kmeti, povzročil pa je to društvo, ki je bilo popolnoma nepotrebno, ljubljenev vseh klerikalcev na Spodnjem Štajarskem, ustanovil je to društvo dika in ponos vseh tako zvanih narodnih voditeljev, mož, kateremu se je izkazala čast, da je bil izvoljen za poslanca, ki bi naj zastopal kmete v državnem in deželnem zboru, velečastiti gospod Žičkar!

Kmetje, ali še pomnite, kaj smo pisali tedaj, ko so bile volitve? Glejte, mi smo Vam svetovali, da Žičkarja ne bi volili, ker ni za Vas kmete, temveč samo za klerikalce, evo Vam danes tukaj krasen dokaz, kako je skrbel ta velezasluženi poslanec za kmete s v o j e župnije; sedaj si lahko vsi priračunite na prstih kako mu je za Vaš blagor, sedaj lahko sprevidite, koliko boče ta poslanec storil za Vas v deželni, koliko v državni zbornici za Vas vse, katerih Vas niti ne pozna!

A zanimiva je cela ta žaloigra konzuma v Vitanju tudi v drugem oziru. Kmet odbornik, katerega so zvali klerikalci na svoje limanice je odgovoril na vprašanje, kdo da je neki rabil ta konzum velepomembne besede: „M i k m e t j e ž e n e!“ Kdo ga je tedaj rabil? Morda trgovci, kateri so že leta in leta živeli ne oziraje se na narodnost v največji slogi s kmetom? Jeli trgovec rabil ta konzum, ki je bil tako rekoč vpeljan samo za to, da bi njemu škodoval, zopet ne oziraje se na narodnost trgovca, jeli Neme

Toda pogledimo si, kako se obnašajo pri taki velikanski nesreči, katera pač vsakega človeka pretrese, angeljsko čisti klerikalci! V neki gostilni glavne ulice Slovenskega Gradca je bil napovedal urednik mariborskega klerikalnega „Fihposa“, znani, dobro znani, bivši prefekt kaplan K o r o š e c političen shod. Bilo je zbrano že več klerikalnih slušateljev. Kar naenkrat pride glas, da mesto gori! Neka uradna oseba zaukaže navzočim, da bi šli takoj pomagat gasit, a vodja konzuma, krčmar V r e č k o, je temu ugovarjal, češ, da on ne privoli, da bi se mu odganjali iz njegove krčme njegovi gosti in pivci!! Seveda njegov ugovor ni ničesar pomagal, zato pa je Vrečko grozil, da se bode čez c. kr. okrajnega glavarja pri c. kr. namestniku — pritožil! — Neki fant se je uradni osebi zoperstavil, za to je moral v luknjo, par drugih se je iz istega vzroka zatožilo pri oblastvi.

Mesto Slovenski Gradec je že večkrat bilo v ognju. Leta 1509 je bilo od ognja močno poškodovano. Dne 12. aprila 1632 se je unetil po neprevidnosti neke ženske ogenj, ki je uničil skoraj celo mesto. 11 oseb je našlo pri tem požaru svojo smrt. Tretjikrat je zgorel veliki del mesta dne 10. maja 1811. leta, toraj ravno na isti dan, kakor sedaj in sicer pred 92 leti.

Kjer so pred par dnevi stale lepe hiše, tam so sedaj

ali Slovenec, ne oziraje se na njegovo pošteno delo, na njegovo prijateljstvo do kmeta?

Ne, in trgovec ga ni potreboval! Pač pa so ga potrebovali klerikalci, ker so si hoteli dobiti z njim več stotin kmetov pod svojo oblast.

A glejte, spodletelo njim je, a velikansko škodo pa bodejo trpeli zopet kmetje, siromaki, ki so bili v odboru, ki so verjeli besedam svoje duhovščine, ti bodejo morali sedeti v zaporu in povrh še seči prav globoko v žep, plačevali bodejo, da bode joj!

Navedli smo Vam zgornje prizore, ki so se igrali pred sodiščem, ker so ti prizori popolnoma resnični, saj jamči za njih resničnost že to dejstvo, da je državni pravdnik (štatsanwalt) prosil sam sodnike, da nebi preveč ostro kaznovali kmetov, pritr dil je sam državni pravdnik, da so kmetje bili zapeljami od duhovščine!

„Jaz sem rajše drugje kupoval, kjer je bilo cenejše in bolj pošteno!“ tako je zopet govoril kmet in odbornik tega društva. To mu verjamemo prav radi, zakaj trgovci v Vitanju so bili pač od nekaj že vajeni poštenosti in po tej so se tudi ravnali. Pridno so delali od nekaj, pridno še delajo danes, bogastva si sicer še ni nobeden nakopičil, a ohranil si je svojo pošteno ime, ohranil si svoj ugled pri kmetih cele okolice.

Tisti zaslepljenci pa, kateri so bili s konzumom tako neusmiljeno zlorabljeni, tisti si naj to zapomnijo, in naj se tolažijo s tem, da so vsaj nekaj dobrega dosegli za druge kmete! Kot vzgled klerikalnega počenjanja, kot vzgled klerikalne nestrpnosti, kot vzgled klerikalne škodoželjnosti bodejo stopili ti siromaki v svarilo pred spodnještajerske kmete rekoč jim: „Kmet pazi, da te ne dobijo klerikalci v roke, ker te itak samo spravijo na led in v najhujši sili pa te naenkrat zapustijo, kličeč ti, da bi si sam pomagal!“

In res je tako! Glej jih no te črne ptičke, povsodi dragi kmet ti hočejo ustanoviti konzume, a tudi

razvaline. Vojaki, kateri so prišli iz Celovca na pomoč, so kaj pridno pomagali gasiti in braniti.

Več kakor sto obitelj (familij) je brez stanovanja. Koliko je mogoče, so se sprejele te familije od drugih, katerih ni zadela ta nesreča, ti jih oskrbujejo tudi z živežem.

Pomoči, dragi kmetje, znatne pomoči je treba! Kdor je kedaj sam pogorel, kdor ni ničesar družega iz ognja rešil, kakor to, kar je imel on, njegovi otroci in žena na sebi, ta vè, kaj je nesreča. Gotovo pa vè tudi kaka velikanska do brota se mu skaže, ako mu kdo v taki najhujši sili pomaga.

Nesreča in žalost v Slovenskem Gradcu je tem večja, ker je zadela večinoma siromaske ljudi. Dragi nam, prav iz srca vas prosimo vse, katerim je količkaj mogoče, da bi pomagali tem revežem. V vsaki fari imamo dovolj naprednjakov. Eden iz med njih naj napravi nabiralno polo, najbolje občinski predstojnik ali pa kak odbornik in naj potem zbira pri naročnikih in prijateljih „Štajerca“. Ako več ne, naj se po krajcarjih daruje in vsaki bode rad dal, ako mu povemo, da bode vsak tak krajcar eno solzo ponesrečenih siromakov zabil. Ljubi nam napredni kmetje, ljubi naši prijatelji, darujte za te ponesrečence! Naše uredništvo sprejema podpore, toraj se lahko pošlje denar na nas, mi pa bodemo za to skrbeli, da ga bodejo dobili ravno tisti, kateri so najbolj siromaški od teh ponesrečencev!

povsodi si umijejo svoje nedolžne bele roke, odtegnejo se podjetju, katero so sami povzročili, tako, kakor je najboljši znak za mornarja, da se mu bode potopila ladja, ako jo začnejo podgane, ki so se v njej naselile, zapuščati.

Ko se je v Celju izrekla sodba, so bili kmetje skrajno ogorčeni, ter so preklinjali svoje zapeljivce!

Dragi nam, vedite, da se še bode slišalo več kletvic na Spodnjem Štajerskem, Koroškem in Krajnskem, kletvice, katero bodejo povzročili klerikalni konzumi! Kmetje, bodite pametni, zapustite Vi prej ladjo, kakor se začne ona potapljati, umijte si Vi roke, Vaše zapeljivce pa izročite v roko sodnijske pravice, ubogajte nas, drugače se bode i Vam taka pesem zagodla, kakor kmetom v okolici Vitanja!

Sedaj po tem sijajnem dokazu bode te uvažali gotovo vsi zakaj Vas hočejo klerikalci spraviti v razprtijo s trgovci, naj si bodejo ti te ali one narodnosti, sedaj nam bode vsaj Vi kmetje v Vitanjski okolici verjeli, da smo samo V a š blagor želeli, ko smo Vas svarili pred klerikalnimi konzumi! In drugi kmetje nam bodejo verjeli, vsaj tisti, kateri količkaj trezno sodijo in mislijo, vsi kmetje seveda na našo žalost ne!

A vedite, da pride tudi za te enkrat ura, ko nam bodejo verjeli, saj je morda vsakemu znano, da prinašajo listi dan za dnevom vesti kako poka v klerikalnih konzumih na Spodnjem Štajerskem. Ako nam prej ne bodejo verjeli, da jim hočemo samo njihov blagor, ker jih svarimo, ako temu danes navedenemu dokazu klerikalne hujskarije in škodoželjnosti duhovščine napram kmetu, trgovcu in drugim stanovom ne verjamejo, verjeli bodejo, ko bode v njihovem čislanjem konzumu tako gromovito počilo, da bodejo, ako že ne čuli, vendar čutili grozni pok, kakor kmetje v okolici Vitanja!

Spodnje-štajerske novice.

Sadje- in vinorejska šola v Mariboru priredi od 15. do 20. junija t. l. dva učna tečaja, in sicer 1. za sadje- in vinorejo, 2. za viničarje in sadjarje. Stem opozarjamo na dotični razglas v današnji številki!

Pozor pred agenti. Po deželi prodajajo agenti loze, kateri so iz drugih držav. Kmetje pazite, da ne bode opeharjeni. Sicer pa vam povemo, da tisti, kateri bi zadel kak dobiček z lozami, ki se izsrečkajo v drugi državi, nikdar ne vidi krajcarja, ker mu država ta denar zapleni.

Otrok utonil. Že zopet se je zgodila velika nesreča, že zopet je zgubilo mlado, nedolžno bitje najbrž po malomarnosti svoje življenje! Dne 4. t. m. se je igral triletni deček posestnika Blaža in Terezije Pihler v Ločkem vrhu tik domače mlake. Deček je prišel najbrž preblizu mlake in je padel v njo. Sicer so ga takoj izvlekli iz vode, toda otrok je bil že mrtev. Stariša se bodeta, ker nista pazila na svojega otroka radi tega morala zagovarjati pred kaznijskim sodiščem.

Ukradena krava. V noči od 28. do 29. aprila je bila posestniku Francu N e m e c v Mestnem bregu pri Ptujju od neznanega zločinca ukradena krava Barva krave je kostanjovo rujava. Krava je bila vredna kakih 100 kron.

Ponarejeni goldinarji. V zadnjem času se je našlo dalo v Ptujju več goldinarjev, kateri so ponarejeni iz sicer iz neke cinkovne mešanice. Ponarejeni so tak natanko, da jih drugače ni mogoče spoznati od pravih goldinarjev, kakor, ako jih vržeš na mizo ali kam drugam. Njihov cvenk je namreč tak, kakor da bi bili iz svinca. Tudi barva je bolj temna, kakor barva pravih goldinarjev. Kdor se hoče obvarovati škode naj toraj pazi! Upati je, da bode dobila sodnija zločinca skoraj v roke, ker mu je že na sledu.

Laško konzumno društvo. Laško konzumno društvo ali pa „kmetijsko društvo v Laškem trgu“ bode postalo s časom trn v peti „Gospodarske zveze“. Zadnje dni je prišla namreč komisija za preiskavanje živežev tudi v to klerikalno podjetje in je tam zaplenila 20 polovnjakov popolnoma popačenega vina in več drugih živežev. Laški duhovnik Gorišek in znani „gospod“ Pele, sta tako rekoč dušna očeta tega društva. Župnika od Sv. Miklavža in Sv. Lenarta sta poprej tudi kaj pridno pomagala konzumnemu društvu, čeprav je vsaki pravočasno odklonil vsako volitev v odbor. Zadnji čas se ta gospoda vedno bolj in bolj odtegujeta društvu. Ni jih skoraj nič več blizu! Kmalu bodeta gotovo popolnoma izostala. Pregovor pravi: „Podgane zapuščajo ladjo, ki se potaplja!“

Obesil se je. Dne 8. t. m. so našli vžitkarja Štefani Štefanič v Loki pri Sv. Janžu na Dravskem polju v sobi, v kateri je stanoval, obešenega. Kaj je bilo krivo, da si je nesrečnež končal življenje, ni znano. Najbrž je bil v slabih denarnih razmerah.

Obdolžen, da je ženo umoril. Dne 29. p. m. je nenadoma umrla kočarica Margareta Gaizer na Šentjanžkem bregu. Njen mož, J. Gaizer se je izročil e. kr. sodniji v Ptujju, ker je obdolžen, da je svojo ženo umoril.

„Fihposovci“ so pogoreli. Kakor se nam iz Črešnovca pri Slov. Bistrici piše, so zmagali tam naprednjaki in vrli naročniki našega „Štajerca“ prav sijajno proti „Fihposovcem“. Dne 2. t. m. se je vršila namreč volitev občinskega odbora. Znani, dobro znani župnik Sušnik je od svojih kmetov popolnoma obsojen. Spovednica in prižnica sta se rabili za klerikalne kandidate, a vse zastoj, „Fihposovci“ so regimentno pogoreli. Župnik je dobil pri volitvi en glas za odbornikovega namestnika. Voditelj „Štajerčevih“ naprednjakov, vrli gospodar Ludovik Kresnik pa največ glasov, namreč 41. No, gospod župnik Sušnik, ki vedno govorite, da vas škof — ljubi, kaj porečete k temu? Ali ne bi bilo boljše, da bi pobrali šila in kopita in šli kam drugam kmečkih duš past, ker vas črešnovske očividno nikakor več ne marajo? Ste si pač zaslužili sovražstvo kmetov! Zdaj pa nam le zopet pošljite popravek, ako si upate. Ako pa nočete sami pisati, pa ga narekujte vašemu ljubemu Müllerju,